

Vita storkar i Sörstafors

Klockan 6 en regnig vardagsmorgon i maj (den 28:e nog räknat) ringer Stefan Lanched från Radio Västmanland och frågar: "Du...två tranor som står på en åker...är det något ovanligt eller?" Nog för att jag gillar tranor men att bli väckt i sin skönhetsömn för en rapport om två fåglar på en åker gjorde mig inte precis överentusiastisk. Jag svarade nog lite surmulet att det var inget sådär särskilt ovanligt (underförstått "i alla fall inte tillräckligt

för att..."). Jag hade inte mer än hunnit vänt på kudden förrän det ringer en andra gång. Samme potentat är nu tillbaka med reviderade uppgifter; "Du det är inte tranor, det är storkar!" Det fanns inget annat att göra än att sätta sig i bilen. Väl framkomna kunde några bilar med sömndruckna ornitologer konstatera riktigheten i påståendet. Två storkar stod strax utanför Bolunda gård på en åker och drog daggmask.

Vita storkar i Västmanland.

Foto: Kalle Folkesson

Su: 3 str. (S) Heden, Ramnäs, 24.2 (Ralf Lundmark).

Li: 2 ex Sjömosjön, Fellingsbro, 14.12 (Björn Lindberg).

Hä: 2 ad. + 5 juv. Grythyttvikens, Grythyttan, jan.-feb. (Mats Trillkott). 4 ad. Grythyttvikens 11-27.2 (Mats Trillkott).

Årets sex häckningar är långt under tidigare års rapporter. Arten kan numera anses ovanlig som häckfågel i landskapet. Tidigare bottennoteringar är 11 häckningar 1994 och 9 par 1990. Även om det kanske saknas rapporter från några tidigare kända lokaler, t ex i Sala k:n, är arten i landskapet

numera betydligt fåtaligare som häckfågel jämfört med sångsvanen. Rapporter om häckande knölsvan började minska dramatiskt efter den hårda vintern 1978/79. Dessförinnan kunde man uppskatta antalet par till 120 i Västmanland. Återstår att se vad 1997 års inventering ger för resultat.

Mindre sångsvan *C. columbianus* (32 FD, 40 FD)

Vä: 3 ad. Solinge, Romfartuna, 12-13.4 (Bernt Larsson m fl). 1 str. Askövikens 14.4 (Hans-Olof Hellkvist).